

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **J. R. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě ze dne 19.7.2010 na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou ze dne 19.7.2010 podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom že žalovaný odmítá vystavit žalobci rodný list a dále mu odmítá sdělit, kde se nachází jeho otec E. R. A., který byl dle žalobce pravděpodobně zavražděn žalovaným. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému 1. povinnost vystavit žalobci rodný list ve 47 vyhotoveních, 2. povinnost sdělit žalobci údaje o jeho otci, jestli je ještě naživu, kde se nachází na území České republiky, uvědomit ambasádu Polska a Francie, pokud byl zavražděn pomocí Active Denial Technology či jiným způsobem a v případě, že byl zavražděn, okamžitě zahájit soudní řízení proti jeho vrahům.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě mj. uvedl, že na základě rodného listu otce žalobce, který žalovaný obstaral nad rámec zákonem stanovených povinností prostřednictvím Velvyslanectví Polské republiky v Praze, provedl Úřad městské části Praha 8 opravu zápisu narození žalobce a vystavil nový rodný list, na kterém je již uvedeno žalobcovo příjmení A. Vyhotovený rodný list žalovaný zaslal žalobci jako přílohu přípisu ze dne 12.1.2011 na jeho adresu do Francie. K vydání druhopisu rodného listu je příslušný matriční úřad, nikoliv žalovaný. Žalobce může požádat o vydání

druhopisu svého rodného listu u příslušného matričního úřadu, tedy u Úřadu městské části Praha 8. Žalovaný dodal, že za vydání jednoho druhopisu rodného listu se platí správní poplatek ve výši 100,- Kč.

Pokud jde o sdělení adresy trvalého pobytu žalobcova otce, žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce informoval přípisem ze dne 15.7.2010 o tom, že může žalovaného požádat o zprostředkování kontaktu s hledanou osobou podle § 8b zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 133/2000 Sb.“). V žádosti o zprostředkování kontaktu je žalobce povinen uvést údaje, podle kterých lze danou osobu identifikovat. Podpis na žádosti musí být úředně ověřen; to neplatí, požádá-li žalobce o zprostředkování kontaktu osobně na matričním úřadě, obecním úřadě obce s rozšířenou působností, krajském úřadě nebo ministerstvu vnitra a prokáže svoji totožnost. Žalobce byl žalovaným upozorněn na to, že s dalšími dotazy ve věci zprostředkování kontaktu se může obrátit na odbor správních činností ministerstva vnitra. Do dne vyhotovení tohoto vyjádření k žalobě nicméně žalovaný neeviduje žádné podání ze strany žalobce, které by se týkalo žádosti o sdělení adresy trvalého pobytu jeho otce. Možnosti dané ustanovením § 8b zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel tedy žalobce nevyužil, ač o ní byl řádně vyrozuměn.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Soud o věci uvažil takto:

Rodný list patří podle zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 301/2000 Sb.“) mezi takzvané matriční doklady (§ 4 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb.). Matriční doklady vydávají matriční úřady (§ 25 zákona č. 301/2000 Sb.), jimiž jsou v hlavním městě Praze úřady městských částí (§ 2 odst. 1 písm. a/ zákona č. 301/2000 Sb.). Ministerstvo vnitra na úseku matrik vykonává toliko kontrolní činnost ve vztahu k matričním úřadům, úřadům s rozšířenou působností a krajským úřadům (§ 4b zákona č. 301/2000 Sb.).

V tom, že žalovaný nevydal žalobci jím požadovaný rodný list, nelze spatřovat nezákonnou nečinnost, protože žalovaný tak podle zákona ani učinit nemohl. Z výše uvedeného je zřejmé, že do působnosti žalovaného na úseku matrik vydávání rodných listů nepatří. Vydat žalobci rodný list mohl podle zákona pouze příslušný matriční úřad, tj. úřad městské části.

V části, v níž se žalobce domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vystavit žalobci rodný list, je tedy žaloba nedůvodná již proto, že žalovaný není tím správním orgánem, který má podle zákona povinnost vydávat žadatelům rodný list.

Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že podstata žalobcem tvrzené nečinnosti spočívající v nevydání rodného listu v průběhu řízení odpadla, neboť rodný list byl žalobci příslušným matričním úřadem – Úřadem městské části Praha 8 - prokazatelně vydán a žalovaným následně doručen spolu s přípisem ze dne 12.1.2011. O tom, že žalobce tento rodný list obdržel, svědčí jeho dopis ze dne 19.1.2011, v jehož úvodu uvádí, že mu ministerstvo vnitra rodný list zaslalo.

Co se týče žalobcova tvrzení o nečinnosti žalovaného spočívající v neposkytnutí údajů o jeho otci, je třeba zdůraznit, že se zde nejedná o požadavek na vydání správního rozhodnutí nebo osvědčení. Žádný zákon žalovanému neukládá povinnost vést o žádosti žalobce o poskytnutí údajů o jeho otci správní řízení a vydat o ní rozhodnutí, a žalovaný stejně tak není povinen vydat žalobci na základě této žádosti jakékoliv osvědčení. Žaloba na ochranu proti nečinnosti proto ani v této části nemůže být úspěšná. Z výše citovaných ustanovení soudního řádu správního je totiž zřejmé, že tímto typem žaloby lze s úspěchem brojit pouze proti nečinnosti správního orgánu spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci samé nebo nevydání osvědčení.

V případě, že ministerstvo na základě šetření v základním registru obyvatel a v informačním systému jednoznačně identifikuje kontaktovanou osobu, tj. žalobcova otce, zašle jí informaci o zprostředkování kontaktu (§ 8b odst. 5 zákona č. 133/2000 Sb.). V případě, že kontaktovanou osobu nelze v základním registru obyvatel nebo v informačním systému jednoznačně identifikovat, tato nemá trvalý pobyt na území České republiky nebo zemřela, je výsledkem šetření sdělení této skutečnosti žadateli o zprostředkování kontaktu (§ 8b odst. 6 zákona č. 133/2000 Sb.). Výsledkem šetření prováděného žalovaným na základě žádosti o zprostředkování kontaktu s hledanou osobou dle § 8b zákona č. 133/2000 Sb., tedy ani v jednom případě není vydání osvědčení či správního rozhodnutí, a proto se nelze žalobou domáhat ochrany proti nečinnosti žalovaného při vyřizování této žádosti.

Obsah správního spisu prokazuje pravdivost tvrzení žalovaného, že o způsobu, jakým může požádat o součinnost při zjišťování místa pobytu jeho otce na území České republiky, byl žalobce ze strany žalovaného vyrozuměn. Stalo se tak přípisem ze dne 15.7.2010, jímž byl žalobce informován o možnosti požádat žalovaného o zprostředkování kontaktu s hledanou osobou ve smyslu § 8b zákona č. 133/2000 Sb., a zároveň o poučení o náležitostech, které musí taková žádost obsahovat.

Ničím nepodložené tvrzení žalobce, že jeho otec byl pravděpodobně zavražděn žalovaným, je pro posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu zcela irrelevantní. Má-li žalobce věrohodné informace nasvědčující tomu, že jeho otec byl zavražděn, nechť je sdělí orgánům činným v trestním řízení, kterými se podle § 12 odst. 1

trestního řádu rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán. Žalovaný mezi orgány činné v trestním řízení nepatří, a proto mu nepřísluší zahajovat řízení proti vrahům žalobcova otce, jak požaduje žalobce.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2013

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.